

שזבו

מוסדות ברסלב שובו בנים - נחמת ציון
בנשיאות הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

בנים

גליון קל"ו
פרשת בלק
ט"ו תמוז תשפ"ה

זמני שבת קודש

י-ם	ת"א	ח'יפה	כ"ש
כניסת שבת 19:20	19:28	19:27	19:20
יציאת השבת 20:28	20:35	20:35	20:28
רבינו תם 21:03	21:01	21:01	21:02

הזמנים לפי לוח צינתי לבנייה

מאת מורינו
הרב שליט"א

כוהן של עם ישראל

"ויקם בלעם בבקר" (במדבר, כ"ב, כ"א)

לחורף אש. אותה אמרת: "היא ישרה בעיני", הפסדת את כל המדרגות, היתה לך מדרגה של משיח.

מי שקופץ ודוקדק בעקביו, יצא נקי מכל פגמו

כל אחד יכול להיות במדרגה של משיח כשמשוער, יש רגע שזה מתגלה לכל אחד, כל אחד זוכה שיש לו התגלות, זה מתגלה לכל אחד. רבינו זה אלקות ממש שמתגלית לכל אחד, וברגע הזה כל אחד יכול לצאת מהפגמים שלו, כמו שכתוב "ושמר ה' אלהיך לך את הברית" אבל קודם שיהיה "והיה עקב", שיהיה סגולה, שיקפץ עם העקבים, ואז כל הפגמים יברחו ממנו.

אדם יכול להתבודד, ולגלות שהוא עדין בלעם

בלעם היה מתבודד, גם בלעם היה חולף על הרים, כמו שכתוב "מן ארם יבחי בלק מודרי קדם" הוא הלך על הררי קדם, הלך על הרים והתנעוץ וצחק לה עד כלות הנפש, ועם כל זה, זה לא עזר לו שום דבר, הוא נשאר בלעם!

לבקש בקשות ולדעות תוצאות, זו לא התבודדות!

אדם חושב שיעל ידי התבודדות הוא ימצא עקשו מיליון דולר. כשהוא עושה התבודדות, הוא רוצה לראות מיד את הברכה, לראות כבר את השדוך שלו, לראות כבר את הדידה, לראות מיליון דולר, הוא רוצה שיהיה לו חסכון בבנק לבנים ולנכדים שלו. אדם אומר: עשיתי שעה התבודדות, איפה ה? למה ה לא עונה לי? בן אדם לא יודע מה זה התבודדות, הוא עומד עם ה ואומר: 'דבונ של עולם תן כבר, תן לי, תן לי את זה, מתי תתן לי?' הוא מביא אותו לשדה שק ריק, ואחרי ההתבודדות הוא אומר: 'אני רוצה לראות איך השק מתמלא'. זה נכון שהעניים מתעצמים על הקדוש ברוך הוא וה שומע עם זה, אבל זאת לא התבודדות!

מטרת ההתבודדות היא להביא אותי לבטול

מה זה התבודדות? תרבה אומר (תורה נב) שאדם צריך להגיע לבטול, ואי אפשר לבוא לבטול כי אם על ידי התבודדות. צריך רק בטול, אני לא משה רבינו, אני לא אליהו הנביא, אני לא רבי נחמן מברסלב, אני לא יודע מה זה ברסלב, אין לי שום השגה בברסלב, להפך, אני אוהב לאכל, אני אוהב לשתות, אני כמו גוי, ה ירחם. ואז כל ההתבודדות זה משהו אחר לגמרי.

שעה שלמה להפסיק את רצף המחשבות של הנאות

כדי להגיע לבטול צריכים התבודדות. התבודדות זה רק לדעת שאני לא שווה שום דבר, ואני עפר ואפר. כי כל הזמן אדם חושב: אני הכי חכם, הכי נבון, הכי מצלח, הכי מלמד והכי חכם. עשירים וארבע שעות אדם חושב: אני הכי חכם, כל אחד יש לו ראיות על זה שהוא הכי מצלח, הכי חכם והכי פקח, אם היה אפשר לפתח את המוח של האדם, ולהראות לו את כל המחשבות שלו, הוא היה רואה שיש לו מיליון מחשבות בשניה: אני הכי חכם. לכן אדם צריך שעה התבודדות, הוא צריך להדג שעה מכל המחשבות של הנאות, לבטל את עצמו, להתבודד, להדג קצת ולחשוב: אני לא הכי בעולם, יש עוד אנשים חכמים בעולם, יש עוד אנשים מצליחים, יש עוד אנשים מבינים בעולם, וזה לוקח שעה שלמה. התבודדות לה זה פשוט מאוד שעה שלמה להפסיק את רצף המחשבות של הנאות.

כתוב "ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בדי כי עתה הרגתיך" מה זה "התעללת בי"? היא אמרה לו: אתה חולף לברג אמה שחונגת שלש רגלים (רש"י) אז האתון התחילה לספר לו כל מה שיהיה עד סוף הדורות, אמרה לו: אתה בכלל לא יודע עם מי אתה מתעסק, אתה חושב שאתה יכול למגר ולכלות את העם הזה כמו שאתה מכלה עמים אחרים, "כי ידעתי את אשר תבדך מברך ואשר תאר יואר". אצל שאר העמים אתה מוצא איזה חטא, הדומאים גנבים, והישמעאלים גזאפים, ואלה רוצחים, ואתה חושב שכמו שבכל אמה ואמה אתה מוצא איזה פגם וככה אתה יכול לקלל אותם. לא כך! באמה הזאת אין שום פגם! "מה טובו אלהיך יעקב משכנתך ישראל" ולא רק שאין בה שום פגם, אלא אפילו אם יש בה איזה פגם, הכל נמחל. כמו שכתוב "לא הבית און בעקב ולא ראה עמל ביישראל". אז בלעם אמר: אני אחפש את העגל. אמר: אין עגל, העגל כבר נמחל, העגל כבר איננו, העגל כבר נהפך לזכיות. "נרדי נתן ריחו" (רש"י שיר השירים א, יב) כי אם לא היה עגל, לא היה שום דבר. משה יכול לרדת יום קדם, ה יכול לעצב את מעשה העגל, ואחר כך בחר להיות הכהן גדול.

שמעון חר בדגליו והיה חולף וקופץ לעשות את רצון ה'

שמעון היה מאיד כמו שמע, שמעון מלשון שתי שמשות (סוטה ט:). על שמעון נאמר "שפיץ עלי ארח" ואצל בלעם כתוב "וילך שפי". שמעון חר בשתי רגליו היה (סנהדרין קה) בחיים לא נתן שזימו לו את הקבצים (סוטה י). הוא נולד עם שתי רגלים משתקות. ה מרחם על הבן אדם שישב בבית, "אשרי יושבי ביתך" שב בבית, איך הוא מגיע לעזר? איך הוא מגיע לאשקלון? איך אתה מגיע למקומות האלה? שב בבית יש לך שתי רגלים משתקות. הוא חולף עם קבים והוא עוד חולף יותר מרד מכלם, הוא משיג את ההודים שלו.

גם הגבול במעשיו והגבול במדותיו ידע שעם העינים לא משדקים!

הוא מוצא את גיית האריה, ה הראה לו שמהאריה יוצא דבש, "מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק" ה מרמז לו: אתה לוכד דבש אבל זה מנבלה של אריה. מרמזים לו לעשות תשובה שלא יהיה לו אחרי זה מות משנה, שינקרו לו את העינים. כי ברגע שהוא אמר "היא ישרה בעיני" נגוד עליו שינקרו את עיניו. אפילו אם אדם חוטא בכל מיני חטאים, הוא אומר: טעיתי, אני לא יודע למה חטאתי. הוא לא אומר: זה בסדר, סמך עלי, אני יודע מה שאני עושה. אם ככה ינקרו לך את העינים, יחתכו לך את הרגלים, יורקו אותך לחורף אש. אתה אמרת: "היא ישרה בעיני", הפסדת את כל המדרגות, היתה לך מדרגה של משיח הוא מוצא את גיית האריה, ה הראה לו שמהאריה יוצא דבש, "מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק" ה מרמז לו: אתה לוכד דבש אבל זה מנבלה של אריה. מרמזים לו לעשות תשובה שלא יהיה לו אחרי זה מות משנה, שינקרו לו את העינים. כי ברגע שהוא אמר "היא ישרה בעיני" נגוד עליו שינקרו את עיניו. אפילו אם אדם חוטא בכל מיני חטאים, הוא אומר: טעיתי, אני לא יודע למה חטאתי. הוא לא אומר: זה בסדר, סמך עלי, אני יודע מה שאני עושה. אם ככה ינקרו לך את העינים, יחתכו לך את הרגלים, יורקו אותך לחורף אש.

שו"ת לשולחן שבת

צילום ללא רשות

נתיצת הרחפן המצלם

שאלה: מעשה ברבובן שישב במרפסת דירתו, ופתאום הבחין ברחפן שמתקרב בטיסה לעבר המרפסת. כאשר הגיע הרחפן למול המרפסת, דאה באויר לנוכח פניו של רבובן. הוא התבונן ברחפן, ונדהם לגלות שמותקנת בו מצלמה זעירה שמצלמת אותו ואת דירתו... רבובן החל לסקור את הסביבה כדי לאתר את מטיס הרחפן. משלא מצא, החליט לעשות מעשה...

הוא נטל את מקל המגב, עמד מול הרחפן (שעדיין לא זו והמשיל לרחף כנגד המרפסת ולצלם), וחבט בו בעצמה...

הרחפן התנפץ לחתיכות, ויצא מכלל שימוש! תוך כמה רגעים הופיע המטיס, הלא הוא שמעון, אחד מבני השכונה. "בסך הכל התכונתו לשתעשע מעט", "למה מהרת לשבור לי את הרחפן? כעת תצטרך לשלם את דמיו 5,000 שקלים!" רבובן טען כנגדו: "אין לך רשות לצלם אותי, וודאי שלא ברשותי הפרטית, ואיני צריך לשלם לך אפילו אגורה שחוקה!" עם מי הדין?

תשובה: הלכה בידינו (ח"מ סי' ד) שעבד אינו דינא לנפשיה עושה אדם דין לעצמו. וגם לרבובן היתה רשות לעשות דין - לעצמו ולשבור את הרחפן. (הגרי"ל זילברשטיין שליט"א, אחת שאלתי)

מכונים זה - לזה, אמר: ראויים הללו שתשרה עליהם שכינה. וגם במקומות בהם קים מנהג לבנות חלונות כנגד חלונות, מ"מ ברור שלעמוד בחלון ולהתבונן לתוך חצר חברו, אסור משום צניעות (רמ"א ח"מ קנ"ד ז'). - וכידוע, בני אדם מקפידים מאוד שלא יצלמו אותם בהיותם בביתם הפרטי, ולכן שמעון המצלם עבר על איסור "לא תונו איש את עמיתו", ועל מצות "ואהבת לרעך כמוך" ועל ידי השמוש הזדוני במצלמה זו, עלול אף עבור על איסורי ראייה חמורים. וממילא מותר היה לרבובן להגן על עצמו מהצער שגורם לו המצלם, ולשבור את מצלמתו! לסיכום: רבובן אינו צריך לשלם לשמעון את דמי הרחפן. (הגרי"ל זילברשטיין שליט"א, אחת שאלתי)

החלפתו של הרחפן על ידי רבובן היא מעשה של נזק, ויש להחזיר לו את הרחפן או לשלם את מחירו. אך מכיוון שהרחפן הוא כלי טיסה, ויש בו חשש מפני פגיעה באדם או ברכוש, מותר לרשום אותו ככלי טיסה, ולשבור אותו במקרה של חשש.

סיפור לפרשה

איש של קדושה

"טוב בעיני ה' לברך את ישראל" (במדבר, י"ד, א')

א- היה זה בשנים בהם לא יכלו לנסוע לסתל המערבי, היו הרבה משלומי אמוני ישראל נוסעים למידון בצום יום תשעה באב, ומקוננים שם על חורבן הבית. בין אלו שנסעו בשנים האלו, היה האדמו"ר מאלכסנדר שליט"א.

ובין שלל זכרונותיו סיפר עובדה זו: היה זה באחת הפעמים שזכיתי לנסוע לציון המצוינת במידון, פגשתי שם את החסיד רבי שמואל הורביץ. היה זה במוצאי צום תשעה באב, וכשרבי שמואל ראה אותי שמח לקראתנו, ואנו מאוד רצינו לשמוע אותו. אך לפתע נכנס בנו רבי אלחזר ז"ל, ואמר לו "אבא אתה עדיין בצום, אם לא תאכל דבר מה ותתחיל לדבר - זה מסוכן מאוד". רבי שמואל חיך ואמר לנו "ומה אעשה, והבן שלי מרחם עלי ולא ייתן לי לדבר עד שאוכל".

יצאנו וחזרנו כעבור שעה, בדיוק אשתו הרבנית הכניסה לו סוס קפה ועוגה לשבור את הצום, ואז החל רבי שמואל לדבר, ובלא שום נזמא, כהיום הזה אני זוכר זאת - מספר האדמו"ר, הוא דיבר שמונה שעות רצופות בליקוטי מוהר"ן, דיבורי איש קדוש שלהבת היה לו מוח מפליא, הכל היה מסודר במוחו כמו ארון ספרים.

דיבור דבור על אופניו, נשוא ונותן ועובר מנושא אחד למשנהו בקשר אמיץ ונפלא. היינו ממש מסומרים למקומנו. הרבנית נכנסה מדי פעם והתחננה בפניו שיאכל וישתה, "הסוס קפה מתקדך". הוא היה עונה "כן, כן, עכשיו אני שותה". אך ברוב התלהבותו ואש הקדוש שבערה בו, הוא דיבר - כשבידו האחת העוגה וביד אחת הסוס קפה - עד הבוקר ממש...

ב- חביבות מיוחדת הייתה להם לחסידים שגרו בחוץ לארץ לארץ ישראל, ואף לחפצים אשר באו מארץ ישראל. כה סתם ומתאר זאת החסיד רבי שמואל הורביץ: "סיפרו לי אנשי שלומנו תלמידי רבי אברהם ב"ר נחמן באומן, שרבי אברהם סיפר להם, שהוקנים מאנשי שלומנו תלמידי מוהר"ל ז"ל, היה אצלם כל כך חשוב ויקר 'ארץ ישראל, שכשהיה בא להם מכתב מארץ ישראל, היו מחבבים את הנייד מאוד שזכה להיות בארץ ישראל, והיו מצניעים אותו בהטלית ותפילין, ואמרו שארץ ישראל הוא בחינת תפילין (ליקוטי מוהר"ן מז).

אם כן הם דבר אחד, ועל כן צריך להניח זה אצל זה. ורבי אברהם ז"ל בעצמו, כשהיה נוסע על ראש השנה (מא"י לאומן) לקח אתו בקבוק יין, ובכל משקה ששתה בחוץ לארץ היה נוטף טיפה מהיין שהביא עמו מארץ ישראל לחוץ הכוס ששתה - כדי שיקבל השתייה מקדושת ארץ ישראל. והיה אצלו הבקבוק יין יקר מאוד, והיה מקמץ מאוד שרק טיפה נוטף לחוץ כל מיני משקה ששתה, הן יין או מים וכו', כדי שישפיק לו על הזמן שיהיה בחוץ לארץ...

חנוך לנער

מאת: הרב"ג פנחס ברייער שליט"א
מחבר ספר 'לגדל' על חינוך ילדים

הורה - זה לא הבר

החורה. ילד הרואה שחורזו אינם כפופים לסמכות, גדל מבלבל. עליו להבין שלא תמיד ילדיו נמצאים בדרגה של הורים. גם אם האבא או האמא עבדו על עצמם, והם מסוגלים ליותר, עליהם לבדוק האם הדרישות מתאימות לילדים.

לדוגמה: לפעמים זכר הורים לדרגה והם מסוגלים להסתפקות במועט, ובעיניהם זהו חינוך לחיי תורה, אולם הילדים החיים בחברה מפתחים מורדות בשל הנהגה זו. בנוסף, כלל חשוב! חייבים תמיד לתת תחליף במקום כל דבר שאסרו. עליו להבין שהילד לא מבין למה ומדוע, הוא רק מתוסכל למה לו אין מה שיש לאחרים. אם לא נשכיל לצפות את הלא עם מעטפת מתוקה של פיצוי, הילד עלול לפתח תסכול שתוצאותיו הן ירחם.

לכור, יסלת הספינה של ילדיו מוגבלת, קשה להם לשמוע: לא, לא, כל היום. אם לא נסגן ונאסור רק מה שחשוב ועקרוני, נצטרך בסוף להתיי דברים שכן חשוב לאסור אותם. כבר לימדה אותנו חורה בלאו של "לא תוסיף ולא תרעו", ילד הרואה בבית הוריו איסורים וגדרים שלא שיערום אבותינו, איסורים שאף אחד בקהילה ואף אחד במשפחה אינו מקפיד עליהם, אינו מתחבר לאותם איסורים. להיפך, הוא מפתח "אגו" בסופו של דבר, כשיתגבר, הוא יפצה את עצמו על ידי זלזול בעיקרי היהדות! כמו שברור לנו הנזק החינוכי המתרחש אצל ילד הרואה שאצלו בבית הכלל מותר והכל פרוץ, גם מה שאסרו הרבי בחיידק והמשגיח בשיטתו, כך גם להיפך. ילדיו חיים היום בעולם פתוח. הילדים יודעים בדיוק מה מותר ומה נאסר על ידי גדולי

ישנה נטייה טבעית של חורים לרצות את הילדים, מין רצון להיות בסדר. מתוך כך אנו רואים הורים המנסים להסביר לילד למה הם לא מרשים את מה שהם לא מרשים, ולמה הם מחייבים את מה שהם מחייבים, כשלא תמיד הילדים מסוגלים ורוצים להבין את עומק העניין. כמו למשל, למה בבית שלנו לא מכניסים מכשיר שכן קיים אצל השכנים, ולמה אנו לא מטיילים היכן שבני הדודים טיילו, ולמה אנו לא סומכים על השגחה זו כשאחרים כן סומכים.

לכל בית, לכל מסגרת, לכל חוג, יש את הגדרים והסייגים, ההגבלות וההיתרים המתאימים ספציפית לכל מקרה ואין להקיש מאחד לחברו, אבל דברים כאלו לא שייך להסביר לילדים, כך שחייבים ללמוד לדרוש דברים בלי לנמק הסברים. חוק בלי טעם. עם זאת חשוב

מוקד הישועות שעל ידי המוסדות הקדושים

בני היקר, יהודי ירא שמים, מוכשר, חכם וחרוץ – עמל במשך שנים ארוכות לחפש את מקומו. לא חיפש מותרות, רק רצה למצוא עבודה ראויה, כזו שתכבד את כישוריו ותאפשר לו לפרנס את משפחתו הגדולה בכבוד.

הוא התרוצץ, השקיע, ניסה פה וניסה שם – אבל שוב ושוב חזר מאוכזב. פעם העבודה לא התאימה לו, פעם המקום לא התאים לו, פעם התנאים לא היו ראויים, ופעם פשוט הלב לא היה שם. ראינו את הכאב שלו, ואת הלחץ שהלך והכביד. לא עמדנו מנגד. מתוך דאגה עמוקה, החלטנו לעשות מעשה – תרמנו עבורו הוראת קבע, לזכות באחזקת המוסדות הקדושים של מורנו הרב שליט"א.

ואז תוך ימים ספורים, בני מצא עבודה מכובדת ומתגמלת בתחום שהוא אוהב. מאז, אני מספר לכולם ראינו ישועה בעיניים. כשנותנים – מקבלים..

'פדיון נפש המסוגל לכל הישועות ברוחניות וגשמיות'

זקוק לישועה? זיווג? פרנסה? הצלחה? זרע של קיימא? רפואה?

חייג: 037.148.148 שולוחה 2

הנה'ק רבי אריה לייב ב"ר אשר גינזבערג זצ"ל בעל ה'שאגת אריה' | ט"ו תמוז תקמ"ה

בעל 'שאגת אריה' אב"ד מיץ. נחשב לאחד מגדולי הדורות האחרונים, שמש כרב וראש ישיבה במקומות שונים בליטא, והיה ידוע בחריפותו ובפולו.

בשנת תק"י נבחר לרבה של וולוז'ין, ובה חבר את ספרו המפרסם 'שאגת אריה'. בשנת תקכ"ד עזב את וולוז'ין ונדד בערי ליטא וגרמניה, ובשנת תקכ"ו מנה למרות זקנותו לרבה של העיר מיץ שבצרפת, ובה כהן כרב וכראש ישיבה גדולה עוד כעשרים שנה עד פטירתו בשנת תקמ"ה.

מספר שכתבש ימים לפני פטירתו הזמין השאגת אריה את לומדי העיר להשתתף עמו בחגיגת סיום הש"ס, והיה שריו אז בשמחה עצומה ופניו הקרינו זוהרי קדשה.

כשהשתוממו המשתתפים לשמחה יתרה מה זו עושה – כי חלק מהם כבר השתתפו בעבר בסיומי הש"ס שלו – גלה להם, שהיום זכני השם יתברך לסים הש"ס בפעם האלף.

חומש סעודה לילדי החמד

מסיבת חומש בתלמוד תורה ברסלב 'נחמת ציון'

ברגשי גיל שעות של הכנה והשקעה התקזז ליום שני לקראת הצהריים, עת התאספו באולם 'סנהדרין' שברחוב מנחת יצחק, הורו התלמידים של כיתות א', הסבים, רבני ומכובדי הקהילה.

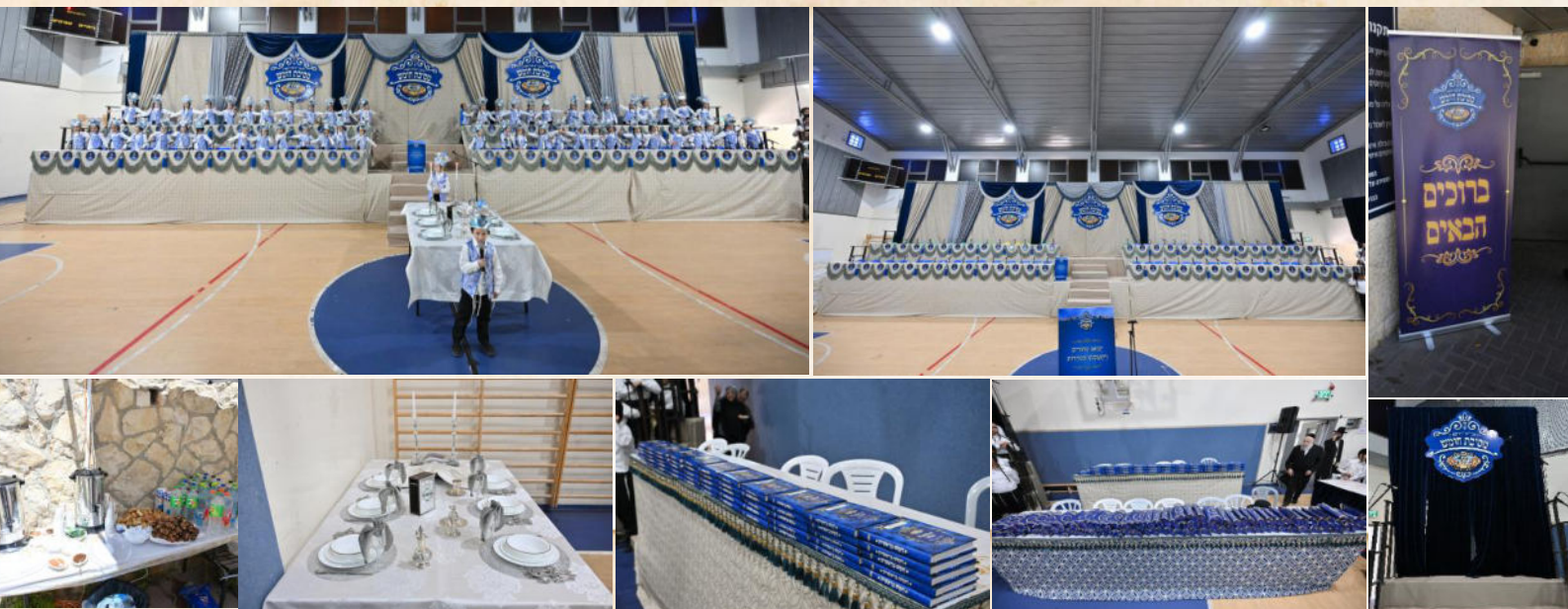
האולם שהוכן ברוב פאר והדר לכבוד המעמד שידר שמחה וחגיגות, וביטא את השמחה וההתרגשות העצומה מגודל השעה. בשעה 12:30 הופיעו חתני השמחה בתהלוכת ספר תורה בליווי שירה וזמרה עם מקהלת תלמידי כיתה ו', ובהתרגשות רבה פתחו את סדר המסיבה.

שיאו של המעמד היה עם הופעתו ההדורה של 'שולחן שבת' מהודר, עליו הונחו גרות שבת לצד גרות שהודלקו על בימת התלמידים. אחד התלמידים כובד בהדלקת הגרות, וילדי המסיבה שרו את ניגוני הדלקת גרות שבת בהתרגשות ובתחנונים לזכות לגדול תלמידי חכמים, יראי שמים ודבקים בה' וברבנו הקדוש ז"ל אור האורות.

התרגשות ניכרת נראתה בקרב הנוכחים, ודמעות של תפילה והודיה נשקפו מעיני ההורים והסבים עת נשאו התלמידים תפילה טהורה להצלחתם בתורה.

את המעמד הנחו המלמדים המסורים: הרב מרדכי פרוש, הרב אהרן ביק, הרב נתנאל כתובים והרב יחיאל עוזרי. מפקח הגנים הרב אביגדור לוי, נשא דברים בפני ההורים והילדים, ונציג ההורים הרב חן אדרי שליט"א, הפליא להביע את הערכתו להנהלת הת"ת ולמנהלי המוסדות על ההשקעה המתמדת במהלך השנה כולה, ובפרט בהפקת המסיבה המפוארת והמרגשת הזו.

לקראת סיום, נשאו ההורים את הילדים על כתפיהם ורקדו יחד בשמחה ובהתרגשות על שזכו לרגע הקדוש בו בנם הקטן פותח את דרכו בלימוד התורה הקדושה. בסיום חולקו לתלמידים שקיות ממתקים ומגנט אישי עם התמונה האישית בעת קבלת החומש מידיו של מורנו הרב שליט"א למזכרת נצח מהיום הנשגב.

תמוז תשפ"ה

בס"ד

הודעה משמחת

לאברכי התאחדות האברכים
לרגל יום השנה של
מורנו הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל
יתקיים בעזה"ת
שיח חסידים (פאנל) מרתק במשנתו
ובמשנת רבינו הקדוש זיע"א
בהשתתפות תלמידיו חשובי אנ"ש
הכינוס יתקיים ביום חמישי הבעל"ט כ"א תמוז
בהיכל בית מדרשינו בעיר העתיקה
נטילת ידים בשעה 17:00
סיום בשעה 20:00 (לפני תפילת ערבית עם מורנו הרב שליט"א)

בברכת חסידים - ההנהלה

מסודות דתורה ודחינוך נחמת ציון ברסלב - שובו בנים

חזל טוב לחתן ישראל מאיר בהר"ר מנשה נק' נ"ו למשואי	חזל טוב להר"ר אדע עוקן הי"ו להיכנס בנו חזל טוב להר"ר נחמן נ"ו לעול תורה ומצוות	חזל טוב להר"ר נחמן נקש הי"ו להיכנס בנו חזל טוב להר"ר שמואל איזיק נ"ו לעול תורה ומצוות	חזל טוב להר"ר אהרן נבאי הי"ו לאירוסיו בנו הבה"ח נח"נ"ו עם בת הר"ר יואל שמשעב הי"ו	חזל טוב להר"ר נפתלי בהר"ח מיטל גול שליט"א חזל טוב ראש ישיבת מנצי ארץ להיכנס בנו הבה"ח נח"נ"ו לעול תורה ומצוות	חזל טוב להר"ר שי חמד הי"ו להולדת הבת
חוסדות ברסלב נחמת ציון					
פעילויות עזרה וחסד בקהילה	חברות מתמידים לילדים	סמינר נתיבות בית יעקב	בית ספר באר מרים בית יעקב	גני שפה בנות נחמת ציון	התאחדות האברכים
כולל אברכים צעירים שערי הוראה	כולל ברסלב להוראה ודיינות	כולל אברכים העתיקה	ישיבת מתחברים בעבודת השם	ישיבה לנוער צמח נפשי	ישיבה גדולה חכמה ודעת
ישיבה לצעירים חכמה ודעת	תלמוד תורה וגני בנים נחמת ציון				